

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: ANKOMST TIL SIENA

Citation: Claussen, Sophus: "ANKOMST TIL SIENA", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik* :, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 167. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen11val-shoot-workid71243.pdf> (tilgået 13. maj 2021)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik :

ANKOMST TIL SIENA

☒ Jeg tænkte mig Siena
som en Bjærgnymfe,
som en Kildenymfe mellem de kølige Bjærg,
vilde Geder og blaa Bjærg som duggede toscanske Druer.

☒ Jeg fandt ingen Bjærg,
men den mest frugtbare Højslette,
der var rødgul - terra di Siena - som en Solnedgang.
Og Byen, som jeg tænkte mig ung mellem de friske Bjærg,
var Toscanas ældste
med tredive Tusind Sjæle
og en mørkerød Borgemur helt omkring
fra Aarhundrede otte, Aarhundrede elleve,
et helt omslyngende, leddelt Bælte
med Porte og Udfaldsbroer og Mure i besynderlige Zigzaglinier,
som paa gammeldags Slagmalerier.
Og ude under de brunrøde Mure:
solvenlige Spaseregange
og oldtidsagtige Vadskeerier
for al Byens Vadsk.

☒ Jeg tænkte mig Siena fjældfrisk og med lave Rønner.
Og jeg fandt indenfor Murene
ældgamle Gader, hvide af Februarsol, og med Huse i mange Etager,
Paladser fra Aarhundrede fjorten.
En Universitetsstad og Rede,
hvor Toscanas ældste, forarmede Adel
168 har Hjem og sværmer paa Terrasserne,
der er solfyldte og mægtige som Dantes Vers.

☒ Mellem Paladser, gennem bugtende, lange Gader
belagte med Lavasten
lader jeg min Bagage
bringe til Hotellet, Albergo Toscana.
En tiggeragtig Olding fanger mig i en lille Tværgyde
og fortæller mig under frygtsomme Gebærder
(som en bortjaget Hund),
at han vil anvise mig et Palads,
hvor jeg kan bo til Leje;
og han beder mig altid træffe ham i denne Tværgyde efter Middag;
thi Albergo Toscanas Kelnere pryglers ham,
hvis han slikker Solskin for nær Hotellets Porte.
Og jeg ser lidt efter Albergo Toscanas Kelnere
fordrive Tiggeren med Stokke og Stenkast.